

"Kære Gud.

Lad mig score Stine, Angie, Hanne, Amy, Karina, Janni og alle de andre fra Asggård-folket.

Kærlig hilsen Hårbryst og Mr. T."

'Skriv en bøn til Gud', står der med tykke bogstaver på en plankevæg midt på lejrens torveplads.

Væggen hedder "Bønnespiren", og her hænger flere hundrede hvide papirlapper fra landslejrens børn og unge.

Bønnen fra Hårbryst og Mr. T. viser lidt om, hvor afslappet børnenes forhold til Gud er. Og sådan skal det være.

Det er nemlig FDF/FPFs formål at give børnene et naturligt forhold til kristendommen.

Hver morgen begynder derfor med morgensang og gudstjenester. Men på en anden måde, end vi kender fra folkekirken.

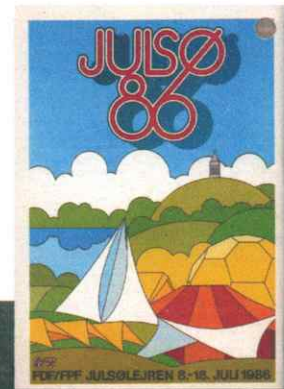
På landslejren har børnene selv været med til at bygge kirkerne og udsmykke dem med hjemmelavede tegninger - af alt mellem og jord. I det store kirketelt "Vor Herre Bevare Os" er væggene fyldt med lyserøde prinsesser, plettede hunde og smilende solansigter. Og sangene, der synges, kan være af både ShuBiDua,

Halfdan Rasmussen og Brorson.

*Af Bjørg Tulinius,
Fyens Stiftstidende.*

Vandring til lejren.

FDFs Historiske Samling,
Sletten

Landslejrtemaer gennem tiden

Julsølejren 1986

I telt, i telt, i telt!

Til denne lejr blev der bl.a. nedsat 26 sogneråd, som fik ansvaret for en stor del af programlægningen i de sogne, lejren var opdelt i. Det var helt bevidst, at man delte lejren op i sådanne enheder. Dermed markerede man også FDF/FPFs tilknytning til kirken. Samlingspunktet i hvert sogn var en teltkirke, hvortil der også var knyttet to præster. Teltkirken blev ikke alene brugt til de daglige gudstjenester, men også som samlingssted til møder og aktiviteter for børn og ledere. Hver dag blev der indbudt til altergangsgudstjenester, og hver formiddag var der samling i holdene, hvor der blev læst op af Anette Broberg Niensens bog »Rejsen til landet bag bjergene«. Bogen dannede baggrund for samtaler på lejrpladserne, hvorefter man samledes til sognegudstjeneste. Den store fælles gudstjeneste om søndagen blev transmitteret i TV med Tine Lindhardt som prædikant.

Afslutningsspillene ved de store lejrball blev af mange betragtet som noget af et højdepunkt ved lejrballene. De bibelske beretninger kunne altså godt fange børns opmærksomhed, hvis de blev præsenteret i spændende rammer.

I oplægget til landslejren blev der slået et slag for at kredsene skulle finde sig en venskabskreds, som de kunne have kontakt med før, under og efter lejren. Det lykkedes over al forventning. Venskabskredsene boede sammen, og mange fulgtes ad på vej til lejren. Et par dage før lejren rejste alle

lejrdelegater hjemmefra til forskellige områder i det midtjyske. Der kunne vælges mellem godt 30 naturskønne ruter, som førte de omkring 13.000 deltagere til lejrpladserne ved Julsø.

Lejren blev kaldt JULSØ 86, hvor den gennemgående idé var teltet, men vel at mærke nytænkning indenfor telte. Der blev eksperimenteret med nye teltformer både i materialevalg, farver, form og størrelser – dog for nogles vedkommende med knap så indbydende resultat! Men det fungerede – og gav god inspiration til at arbejde med forskellige telt- og boformer fremover.

Det gav anledning til nogen diskussion, at man til denne lejr ikke kunne sende et forpionerhold for hver kreds. På tidligere landslejre var der ofte sket det, at lejrpladsen nærmest fra fiks og færdig, når væbnerne ankom. Nu blev der slået et slag for, at lejrpladserne skulle etableres og klargøres af samtlige deltagere på samme tid. Det betød også, at der i mindre omfang var tale om "prestige-projekter" på lejrpladserne, men i højere grad lejrpladsindretninger, som alle havde haft et medansvar for.

En af lejr dagene var helliget optrin og optog. Alle de godt 400 kredshold var klædt som drager, fantasidyr eller kælorme, som mødtes til fælles tam-tam på lejrballpladsen. Et enormt forberedende arbejde var lagt. Endvidere havde hvert hold hjemmefra indøvet forskellige optrin, dramatik, gøgl, artist-numre og meget andet,

der blev opført på pladserne og i lejrgar-
derne.

Tråden med at vandre til lejren blev taget
op gennem et informationsarbejde på

lejren for at gøre det følgende år til et så-
kaldt 'tur-år' i kredsene.

Fra "Fri så det mærkes" af Børge Schmidt.

